

ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δραματική σχολή «Τέχνης».

Ἐν τῷ Δημοτικῷ θεάτρῳ ἐδόθη ἐνώπιον ἐπλεκτοῦ ἀριθμού τριῶν ἡ φιλολογικὴ παράστασις τῆς Δραματικῆς σχολῆς τοῦ Συλλόγου ἡ «Τέχνη», ἥτις πάιτοι ἀπὸ ἐνὸς μόλις ἔτους λειτουργοῦσα, ἐδωσε λίαν ἴκανοποιητικοὺς καρπούς.

Ἐδιάχθη τὸ μονόπρακτον δρᾶμα τοῦ Λοπέζ «Ξαναγυρίζει ἡ ζωὴ» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Καιροφύλα, λεπτότατον ἔργον, τὸ διοῖον διηριμήνευσαν μετὰ πολλῆς φυσικότητος καὶ ἀβρότητος ἡ δεσποινὶς Ἀλίζη Παπαζόήστου, μαθήτρια τῆς δραμ. σχολῆς τῆς «Τέχνης» πρὸν ἡ προσέλθῃ εἰς τὸν θίασον τῆς δεσπ. Κοτοπούλη, δ. κ. Ι. Μηλιάδης ὡς ἱατρός, δ. κ. Καρζῆς καὶ ἡ δεσπ. Λιλή Αριμάο, ἡ ἐπιδείξασα ιδίαν ἴκανότητα εἰς τοὺς προεργατικοὺς φόλους ὑπερεσίας. Δεύτερον—ἔργον—τὸ εἰου τῆς ἐσπεριδός—ἐδόθη τὸ μονόπρακτον δρᾶμα τοῦ Ζακόζα «Τὰ δικαιώματα τῆς ψυχῆς», ἔργον πολὺ δυνατὸν καὶ ψυχολογικόν, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Α. Ροντίρη.

Εἰς τὸ ἔσχον αὐτὸν ἔργον ἡ πρωταγωνίστρια δεσποινὶς Τζούλα Κωνσταντινίδου ἔπαιξε μὲ δύναμιν καὶ αἴσθημα καὶ τέχνην, πλεονεκτήματα τὰ διοῖα ἐμφύτως κατέχει, τὰ ἐτελειοποίησεν ἡδη, καὶ τὰ διποια κατέπληξεν. Οἰδαίποτε πρωταγωνίστρια δὲν θὰ είχε τίποτε νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ παιξιμό της, ἀπὸ ἔκεινο τὸ διοῖον προσονσίασεν ἡ δ. Κωνσταντινίδου. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἀπλή, ἀλλ’ ἐνδιαφέρουσα. Εἰς σύζυγος ἀνακαλύπτει ἐνόχους ἐπιστολάς τῆς συζύγου, ἥτις διμολογεῖ ὅτι ἡγάπα ἄλλον, ὅστις χάριν αὐτῆς ἡντοκτόνησε, ἀλλὰ χωρὶς ἐν τούτοις αὐτῇ νὰ προδώσῃ τὴν συζυγικὴν πίστιν. Ὁ σύζυγος τὴν ἐκδιώκει τῆς οἰκίας καὶ ἐκείνη φεύγει ἐνχαρίστως, καὶ μετανοεῖ μὲν ὁ σύζυγος, ἀλλ’ ἐκείνη μένει ἀμετάπειστος καὶ ἔξαφανίζεται. Τὸ πρόσωπον τοῦ

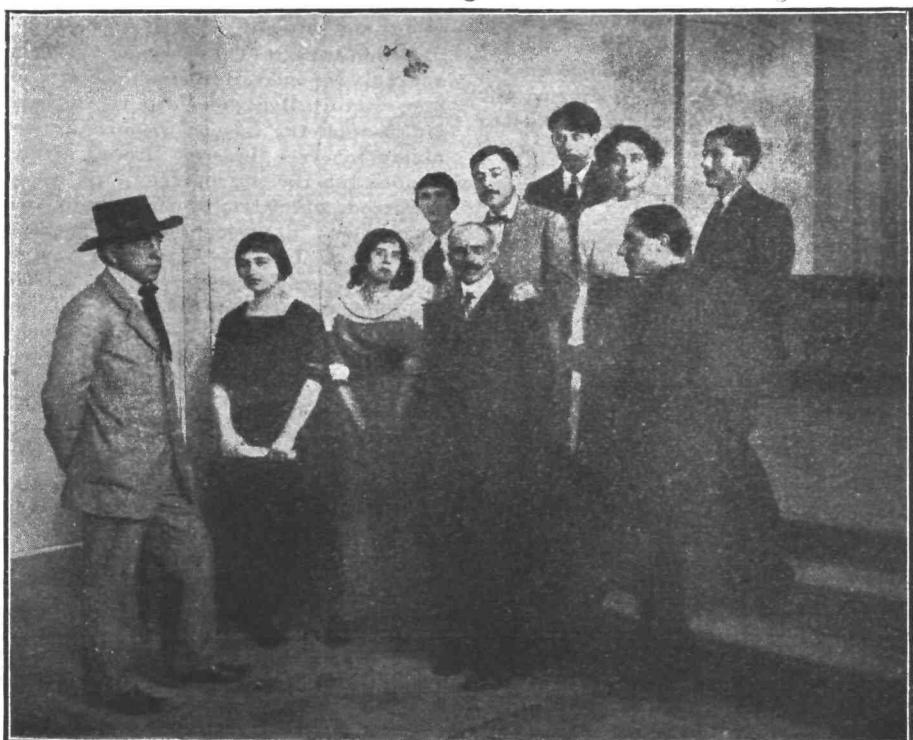
συζύγου ὑπεδύθη μὲ δύναμιν ἄλλὰ καὶ ἀβρότητα, μὲ ἔκφρασιν καὶ ἔξαρσιν δ. κ. Στ. Χιλιαδάρης, ὅστις δι’ ὅλον τοῦ ἔργου ὑπῆρξεν ἀρμονικός καὶ τελείως κάτοχος τοῦ μέρους του. Φυσικότατος ἐν τῇ ψυχομεταμόρφωσι του δ. κ. Γ. Καρζῆς ὅστις μάτην προσεπάθει νὰ χοητιμεύσῃ ὡς ἀπομονωτήρ τῆς ἐπαπειλουμένης θνέτλης.

Τοίτον ἔργον ἐδόθη τὸ χραιέστατον κωμικὸν παίγνιον τοῦ Ρώσου διηγηματογράφου Τσέχοφη ἡ «Ἀρκοῦδα», κατὰ μετάφρασιν ἐξ τοῦ Ρωσικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Κοκζόλη. Ὁ κ. Σ. Σπυρίδης, καίτοι αἱρησίως ἐπλήρης νὰ παιξῇ πρός ἀντικατάστασιν τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπελθόντος μαθητοῦ τῆς σχολῆς κ. Βαλλούτη, εἰχε μίαν ζηλευτὴν ἐπιτυχίαν, ὡς ἀπόστρατος αξιωματίκος. Ἐπαίξε μὲ πολὺ μαρτίον καὶ θάρρος ἀξιοπημείωτον. Χαροποιήη ἡ δεσποινὶς Λόλα Μαύρου ὡς χήρα, παρὰ τὸ νεαρότατον τῆς ἡλικίας της, μὲ μίαν ἀρέκειαν θελητικὴν ἐλκύστασα τὴν συμπάθειαν.

Τὸ ἀριθμοτίχιον ἐπανειλημμένως καὶ ζωηρότατα ἔχειρος ζότητε τὰς νεαράς ἐφασιτέχνιδας καὶ ἐραστέχνας οἱ διοῖοι, διά πρώτην φοράν, ἔξαιρεσει τὴς δ. Παπαζόήστου, ἀνήλιθον ἐπὶ τοῦ σανιδώματος τῆς σπηνῆς, μὲ τόσα ἐφόδια ἐπιτυχίας. Διὰ τὴν δ. Κωνσταντινίδου, ὃλα ἐτόλιμα τις νὰ εὐχηθῇ ὅπως τοιάυτη καλλιτεχνικὴ φύσις μὴ μείνῃ ἀνενικετάλλευτος. Θύ μπέβαινε, ἐν Εὐρώπῃ τελειοποιημένη, ἡ ζωηστέρα ἐλπίς ἀναβιώσεως τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου.

Τοὺς μαθητὰς τῆς σχολῆς ἐδίδαξε μετὰ παραδειγματικοῦ ζήλου δ. παρεπιδημῶν ἐν «Ἀθήναις» Ἐλλην ἀλλ’ ἐν Παρισίοις διαμένων καλλιτέχνης κ. Αχιλλεὺς Μαρφᾶ πτυχιοῦ τοῦ Παρισιοῦ Θεοίου, μαθητὴς τοῦ Σιλβαίν καὶ τοῦ Πώλ. Μονέ, ἔργασθείς εἰς τὰ θέατρα Σάρρας Μπερνάρ καὶ Ἀντονάν.

Ἡ παρά πατις τῆς Δραματικῆς σχολῆς τῆς «Τέ-

Δραματικὴ Σχολὴ «Τέχνης»